

DE los Mallorquins Aurora,
 De los Sants la mes perfeta:
 Siau nostra protectora,
 Verja y Mara de Lloseta.
 Vinguereu à nostra vista
 Tres anys despres que esta terra
 Acabà la fatal guerra
 De la general conquesta;
 Puis estand antes secreta
 Foreu nostra defensora:
 Siau nostra protectora,
 Verja y Mara de Lloseta.
 En estos camps de Ayamans
 Méntas un pastor vellava,
 Devallar del cel mirava
 Cada nit resplandors grans;
 Puis d'ells foreu Aurora,
 Mara del major Planeta: &c.
 Los vesins d'ell avisads,
 Ab diligencia buscaren
 El bosc, y una llòsa alsaren
 De vostra llum inspirads;
 Puis vos trobaren, Señora,
 Allí dins una covata: &c.
 A Binisalem portada,
 Tornareu à dita cova,
 De la cual ab virtud nova
 Allí foreu trasladada;

Puis tencar lo que atresora
 Son devot temor decreta: &c.
 De allí tencada fugireu,
 Y d'este llog enamorada,
 Vostra perpetua morada
 En una establla elegireu;
 Puis de tots consoladora,
 Dexau allí la ma dreta: &c.
 Un nou convertit entrà
 Dins el sobredit establle,
 Y un resplandor inefablle
 De repente lo espantà;
 Puis vostra Imatja millorà
 Aquella casa imperfeta: &c.
 Sabend Don Arnau Togores,
 Señor del llog, la grandesa
 Que tenia, ab gran prestesa
 Vengué à veure tals milloras;
 Puis este temple aquí, Señora,
 Vos feu sa pietad discreta: &c.
 Aquí se curan los mals
 Dels quius visitan é invocañ,
 Al matex punt que los tocan
 Vostros rayos celestials;
 Puis de aigua sou donadora
 Cuand la sequedad apreta: &c.
 Aquí mostrau tal virtud
 Ab portentos sempre grans,

Que vesins de Ayamans
 Pedra ni rayo han tingud;
 Puis es la conservadora
 De sos fruits vostra ma dreta: &c.
 Als malalts salud donau,
 Als trists donau alegría,
 Y en cualsevol agonia
 A los pobres remediau;
 Puis la ànima quius adora
 Queda aquí de culpa neta: &c.
 Aquí en las necessitads
 Ab processons ordenadas
 Molts vilas congregadas
 Venen plorand sos pecads;
 Puis consolau al qui plora
 Cuand algun mal lo inquieta: &c.
 Morena sou, pero hermosa,
 Reina nostra coronada,
 Y demostrau assentada
 Que aquí vostron cor reposa;
 Puis al qui aquí vos honra
 Concediu la vida quieta: &c.
 Perque de la mort en la hora
 Deu al fog no nos remeta:
 Siau nostra protectora,
 Verja y Mara de Lloseta.

IMPRESA DE GUASP.

CONFRARES Y CONFRARASAS DE NOSTRA SEÑORA DE LLOSETA.

De los Ma- llor- quins Au- ro- ra, de los San- ts la més per
 fec- ta: de los San- ts la més per fec- ta
 Si- au nos- tra pro- tec- to- ra, Ver- ge i Ma- re de llo-
 se- ta. Si- au nos- tra pro- tec- to- ra, Ver- ge i Ma- re de llo- se- ta.
 Vin- que- reu a nos- tra vis- ta tres anys des-prés que esta terra tres anys des-prés que esta
 te- rra aca- bà la fa- tal que- rra de la ge- ne- ral con- quis- ta; de la ge- ne- ral con- quis- ta;
 pux estant an- tes se- cre- ta fo- reu nos- tra de- fen- sora. fo- reu nos- tra de- fen- sora. *aCor*

Música popular

NOTA HISTÒRICA

Conta la tradició que l'any 1233, en una nit d'estiu, un pastoret moro que guardava les ovelles descobrí una llum que sortia d'unes penyes. Començaren a cercar, i gran va ésser la seva sorpresa quan descobriren, a davall una roca i tapada amb una llosa, una imatge de la Verge i el Nin Jesús assegut damunt els seus genolls.

Va ésser la primera trobada d'una imatge de la Verge, aquí a Mallorca, després de la conquesta pel Rei Jaume I.

Com que no tenien cap Oratori, es va traslladar la imatge al de Robines (Binissalem), però d'allà va desaparèixer dues vegades. La primera es va trobar en el lloc del seu descobriment, i la segona, a les cavalleries de «Son Togores» de Lloseta, propietat del noble senyor don Arnau de Togores.

En aquell temps, don Arnau exercia el càrrec de «Bayle» General de Mallorca. Quan va saber la notícia de la trobada de la imatge a les seves cavalleries, se'n va anar cap a Lloseta amb l'ànim ben disposat de fer construir un Oratori en el lloc de la segona trobada, a fi d'augmentar la devoció de la Mare de Déu.

L'any 1763 es començaren les obres del temple actual, al mateix lloc on hi havia el primer Oratori. I el dia 8 de setembre de 1789 es va beneir la primera meitat d'aquesta església nova, que és d'estil neoclàssic.

L'any 1820 es va construir el campanar. El 1844 es va col·locar la primera pedra per a allargar l'església, i el 1862 s'acabaren les obres d'ampliació del temple. En total, varen ésser necessaris noranta-nou anys per a construir-la, sempre sota el patrocini del Comte d'Ayamans.

L'any 1878 es construí l'Oratori del Cóc. En 1899 es va col·locar el rellotge i es va fer la cúpula del campanar. Era l'any 1905 quan es va construir l'actual Rectoria, i el 1913 la Vicaria va ésser erigida en Parròquia.

Vet aquí, breument, les fites més importants de la història de la nostra Parròquia de Lloseta.

AMICS:

Creim que per aquestes festes del Naixement de Jesús no hi pot haver millor felicitació que enviar-vos aquests Goigs o alabances a la seva Mare; sens dubte, es varen escriure per a expressar l'amor i l'admira-
ció del nostre poble a la seva Patrona, la Verge i Mare de Lloseta.

UN BON NADAL I VENTURÓS 1980 US DESITGEN ELS VOSTRES SERVIDORS.

Andreu Llabrés i Feliu, Rector.
Felip Alzina i Amengual, Prevere.

Lloseta 1979